НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 28 ЯНУАРИ 2020 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXIV (XXX) БРОЙ 4

ЧЕТВЪРТИЯТ РАЗСТРЕЛ

„Комунистите са мъченици; защото не са важни средствата в борбата им за свобода, а идеята на тази борба. „И свободата ще има своите езуити!", казва Хайне."

Валентин КАРАМАНЧЕВ

Изтекоха години след *„Третия разстрел"* **на Никола Вапцаров от Марин Георгиев. Но поетът с неотменената до днес присъда е по-жив от** *„приживе"*.

75 години след като бе изправен пред екзекуторския взвод, бе извършен пореден, четвърти опит, да бъде умъртвен духа му в *„стрелбището"* **на Портал** *„Култура"* **– БГ от неговия главен редактор.**

Според избраната от Т. Н. методология: решиш ли да убиеш слон с плескалка срещу мухи, поглеждаш добитъка (както го нарича д-р Берон в *„Рибния буквар"*), с обърнат бинокъл, за да изглежда слонът колкото **досадно ципокрило** и замахваш рязко с плескалката.

Вездесъщият (навсякъде и винаги) Тони Николов ежедневно е *„портиер"* **на портала. В останалите дни на** *„седмоднева"* **участва в кръгли, четвъртити и триъгълни маси, в телевизионни и радиоформати. Той е широк специалист по всичко и тесен капацитет по антикомунизъм.** Приспособим като френски ключ за всякакви гайки. **Универсален -** като сръбски оркестър за сватби и погребения!

На стр. 4

КРИЗАТА НЕ Е ПРИРОДНО БЕДСТВИЕ. НЕЙНОТО ИМЕ Е „ГЕРБ"!

Слово на Корнелия Нинова, председател на ПГ *„БСП за България"* произнесено на 24 декември 2020 г. по повод искания вот на недоверие към правителството на ГЕРБ и *„Обединени патриоти"*

Уважаема госпожо Председател, дами и господа, министри и народни представители! Скъпи жители на Русе, Перник, Ловеч, Плевен, Бобов дол, Сливен, Габрово и Горна Оряховица, благодаря ви, че сте тук. Този вот го внасяме и от ваше име. *(По време на изказването тече компютърна презентация.)*

Уважаеми професори, проектанти, строители на язовири, пречиствателни станции, ВиК инфраструктура на България, добре дошли на вас. Благодаря ви, че сте тук. *(Ръкопляскания от „БСП за България".)*

Благодаря ви за експертизата, която ни дадохте.

В момента вие може би сте **най-важните хора в България**, защото можете и **знаете как да се излезе от тази криза.** Добре дошли и на вас!

Искането за гласуване на вот на недоверие на правителството на ГЕРБ и *„Обединени патриоти"* **е предизвикано от провала в областта на опазването на околната среда и водите. Този провал застрашава пряко живота и здравето на българските граждани. Водната криза в Перник, а вече и в други градове и села, нерегламентираните тонове отпадъци, внесени в България, както и опасните стойности на замърсения въздух, са пряка последица от безхаберие, некомпетентност и корупция в правителството Борисов 3.**

Кризата не е природно бедствие. Тя е управленско бедствие.

Ще започна с основата на политиката – **нормативната база. Първо, законите и подзаконовите нормативни актове. Съществува Национална стратегия за управление и развитие на водния сектор, План за действие към нея, Закон за водите, Закон за опазване на околната среда и водите и още много, както и десетки подзаконови нормативни актове, наредби, правилници, инструкции. Като прибавим към тях европейските регламенти, стават над 30 документа!** А в момента се пишат и нови. Разбира се, че се вижда, че **тези документи си противоречат един на друг в някои части.** Има **нормативен хаос** по **темата за управлението на околната среда и водите.** Този нормативен хаос се засилва с функциите, които законите възлагат на институциите. **Към нормативния хаос се добавя институционален такъв. Институциите**, които трябва да упражняват политика по околна среда и води, **са над 11 – министерства, агенции, областни управители, ВиК оператори, асоциации, кметове! Това означава хаос и предпоставка за безотговорност.** Най-доброто **доказателство за това е случващото се в Перник,** където видяхме как се прехвърля отговорността от министри на кметове, от кметове на областни управители, които не знаят изобщо, че имат отговорност по този въпрос, на ВиК и така нататък. Тоест **имаме нормативен, институционален хаос, създаден от правителството.**

На стр. 2

ISSN 1310-8492

ЗОРА Е !

КРИЗАТА НЕ Е ПРИРОДНО БЕДСТВИЕ. НЕЙНОТО ИМЕ Е „ГЕРБ“!

От стр. 1

Третото доказателство за провала са фактите. **Официално 350 хиляди души в цялата страна,** но **с частичните спирания** на водата в нови, и нови градове – **500 хиляди души са на режим на вода.**

На първите места сме в Европа по мръсен въздух и вече сме осъдени от съда на Европейския съюз за това. Очакват се санкции, които ще плащате всички вие, уважаеми български граждани.

Световната здравна организация в свои доклад пише за България: *„Петнадесет хиляди души умират преждевременно от замърсения въздух“.* По официални данни **при норма 0,50 в Горна Оряховица, например, на 11 януари замърсяването се движеше между 150 и 1200! На 12 януари в Русе – между 100 и 150 при 0,50 в норма, а в някои градове е 20 пъти над нормалното.**

По документи, издадени от Министерството на финансите, за **пет години правителството на Борисов са разрешили внос на 735 хиляди тона боклуци от третия свят, от трети страни извън Европа, от които три тона са болнични отпадъци. От Европа не се знае, колко са.** По признание на бившия министър **Нено Димов тук,** той каза, че този **контрол не се осъществява.** Почти всеки ден се виждат нови и нови случаи на открити боклуци. Само една от **всичките 534 фирми, които имат разрешителни за внос на боклуци, е получила разрешение за складиране на един милион и 6 тона отпадъци на площадка от 52 декара в село Обручище.**

В ТЕЦ *„Република“* Перник, ТЕЦ *„Бобов дол“*, ТЕЦ *„Сливен“* и ТЕЦ *„Брикел“* прокуратурата откри планини от боклуци. **Красива България беше превърната от правителството на Борисов в сметище.** Операторите на тези боклуци твърдят, че имат разрешение за това. **Кой го е издал?! Кой носи отговорност?!**

Причините, за да стигнем до тази описана фактическа обстановка.

За управляващите: *„Те са организиран заговор от БСП срещу властта“.*

Моля, колеги от управляващото мнозинство, ако изтъкнете тази причина, да погледнете нагоре към тези хора *(на балкона на пленарната зала)* **и да им кажете: въобразявате си, че сте без вода, че дишате мръсен въздух и ходите с маски по улиците; това не е вярно, това е саботаж от БСП към легитимно избраното правителство. Когато произнесете тази причина за ситуацията, го обяснете на тях, а не на нас.**

Втората причина – любимата на премиера Борисов и на управляващите, **е миналото. Управлението на БСП, разбира се, е виновно. Спрени били парите по Оперативна програма** *„Околна среда“* **заради БСП и по време на нейно управление.**

Уважаеми български граждани, това е едно удобно обяснение винаги, когато правителството е притиснато до стената, но истината е следната. Има **писмо от Европейската комисия за замразяване на средствата по Програмата**, в което пише, цитирам: *„Замразяват се въз основа на одит за периода 2010-2012 г. във връзка с констатирани груби нарушения на европейски финансов регламент, груби нарушения на правилата за обществени поръчки, сливане на критерии за подбор и избор на изпълнители, както и неравнопоставено третиране на различни участници в тръжните процедури“.* **За периода 2010-2012-а!**

Кой управляваше държавата тогава? Бойко Борисов.

Заради кого са спрени средствата? Заради управлението на ГЕРБ и на Бойко Борисов, и то още в предишния мандат.

Това са вашите причини, които, надявам се, опровергах.

А сега – истинските. Вдигте.

След 10 години управление на ГЕРБ са похарчени приблизително 3 млрд. лв., загубата на вода по мрежата се е увеличила средно от 60 на 61%. Добрич, Сливен и Шумен – 80 и над 80%.

Защо и къде отидоха парите, инвестирани уж за подновяване на мрежата, която е подновена по-малко от 1%? – Въпрос. **За 10 години три пъти увеличена цена на водата за хората – от 1 на 3 лв. средно! Резултатът от това увеличение и събрани средства – 500 хиляди на режим, на много места мръсна и негодна за пиене вода.**

Защо – питаме – **и къде отидоха парите, събрани от хората, след като мрежата не е подновена, а качеството е влошено?** Отговори няма – смислени и логични.

След 10 години управление платихте 500 милиона, събрани от всички българи, за ремонт на язовири. Резултатът от това е: 400 от тях са в предаварийно състояние; (информация преди три месеца от министър на ГЕРБ, 113 са с неизяснен собственик все още. След 10 години управление на ГЕРБ) **и държане на цялата власт –** законодателна, изпълнителна, контролни органи и така нататък!

И пак въпросът е: **къде са 500-те милиона и защо е такова състоянието на язовирите?** Пълно мълчание за движението на тези средства и резултата от тяхното инвестиране.

На 20 януари в канцеларията на Народното събрание бе внесено искането на ПГ „БСП за България“ за вот на недоверие на кабинета на Бойко Борисов

Отпадъците – същия хаос.

От българските граждани събирате повече такси, отколкото плащат жителите на Белгия и Англия например!

Плащаме няколко пъти за един и същи отпадък, уважаеми български граждани, **ако не знаете. Един път плащате** *„такса смет“*, **втори път –** *„продуктова такса“*, **трети път – общините от вашите данъци плащат** *„самоучастие към средствата на Европейския съюз“*, **и четвърто, отделят се средства от ПУДООС.**

И в резултат на това във всяка община има нерегламентирано сметище… тонове европейски – от трети страни, боклуци, горене и 15 хиляди годишно умиращи от това!

Къде отиват парите на хората – също е въпрос без отговор от Вас. Защо си плащат? За да ги тровят ли?

Ще обясня отговора с един нагледен пример. Наред с различни растителни и дървесни отпадъци, *„Топлофикация – Сливен“* има разрешение да изгаря и материали, негодни за консумация или преработване. **През 2016 г. РИОСВ в Стара Загора отказва инвестиционно намерение на инвеститора,** като казва, че трябва да се направи **оценка на околната среда.** Инвеститорът си оттегля предложението, но след три месеца внася същото и **вече не трябва да има оценка на околната среда!** И РИОСВ му дава разрешение.

Същото се отнася за Министерството на здравето по този проект. В първия случай им казват: *„Трябва да се направи оценка как ще се отрази на здравето“, след три месеца казват: „Няма никакъв проблем, можете да го правите – няма да се отрази лошо на здравето“!*

Как си го обяснявате това? Хората плащат и биват тровени; други си плащат и трупат пари за сметка на здравето им! Това се нарича корупция. И тя не може да се случи без протекцията на управляващите.

И сега вече

конкретно за Перник.

Кризата в Перник се дължи на умишлени действия по скриване на истината заради изборите, заради партийна целесъобразност. Изправихте пред **заплаха за сигурността и здравето на 100 хиляди души.**

Втората причина е безхаберие. Предупреждавахме ви от септември – **14 пъти оттук, от това място! Изобщо не обърнахте внимание – високомерни, самодоволни и самозабравили се във властта.** Доведохте тази криза с **умишлено бездействие** заради изборите, а може би и с **умишлени действия,** защото има арестувани вече, а съдът ще каже.

Какво да се прави сега?

Безспорно всички трябва да помагаме на Перник. Необходими са **конкретни, умни и мъдри, професионални, експертни решения,** но паникьосани от общественото напрежение, втурнати да спасяваме **правителството и личния имидж на премиера, продължавате с грешките и рискувате много. Вие създадохте тази криза – сега имитирате решения и рискувате нова. Продължавате да заблуждавате хората, че проблемът може да се реши за 45 дни, а вчера ваш министър обяви, че не само че няма тръби за този тръбопровод, но че тепърва те ще се произвеждат и че ще се търсят 300 ТИР-а, за да ги карате дотук.**

Бъдете обективни и искрени с хората. Нека калинките да замълчат в този момент и да говорят експертите.

Събрахме над 20 души проектанти, хидроинженери, строители на язовири и напоителни системи. Ето какво казват те за вашия проект. **Ще го представя, благодарейки им за експертизата и като алтернатива, защото постоянно твърдите:** *„БСП не предлага нищо“.*

Ето нашите предложения на база на техните твърдения:

„Още през 2017 г. от прокуратурата е констатирано, че язовир „Бели Искър“ създава опасност за населението и материалните ресурси – касае се за крупен язовир в близост и над София“ – **това го пише в сигнал на завеждащия отдел** *„Надзор за законност“* във Върховната административна прокуратура. **Още тогава господин Борисов е реагирал и казал, че спешно нарежда да се изпълнят препоръките и да се започнат ремонти.**

Това е 2017-а, сега сме 2020-а – ни-що от тези препоръки и от тези ремонти!

Още през 2013-а има комплексна експертиза, извършена от екип от водещи български специалисти в областта на хидротехническото проучване, проектиране, строителство и експлоатация от БАН, **от Минно-геоложкия университет,** бивши инженер-геолози и хидрогеолози от *„Енергопроект“* и така нататък. Част от тях са тук. И **казват,** че **стената е в частично работоспособно състояние поради степента на деградация на бетона, и препоръчват веднага да започне ремонт. Нищо от това не е изпълнено досега!**

Едва сега, в кризата, започвате да действате, но, моля ви, чуйте ни този път отсега – **не казвайте, че плашим хората и всяваме страх и паника.**

Просто чуйте гласа на разума

– той не е политически, не е на БСП, той е на хората, които разбират. **Ако не направите разумно този проект, има риск от разпад на електроенергийната система.**

Защо? Защото **ако от АЕЦ** *„Козлодуй“* излезе един хилядник временно – в ремонт или по някакви **технически причини,** (тази година се е случвало три пъти вече), колеги, **единственият резервен вариант за тези 1000 мегавата, които, ако излязат от мощност, единствената възможност е запълване от ПА ВЕЦ** *„Чаира“.* **Той затова е строен,** той се пълни от *„Белмекен“.* **Ако в** *„Белмекен“* **няма достатъчно вода, следва срив в енергийната система. Тази материя е изключително сложна** – не я оставяйте на непрофесионалисти, а чуйте какво да се направи.

И ето какво бихме направили ние, ако в този момент трябваше да решаваме кризата, за да чуете и видите, че има алтернатива.

Първо, водите от *„Грънчар“* захранват основно язовир *„Белмекен“*, **като за зимния период всяка година до края на март НЕК използва количествата за производство на електроенергия.**

Първото нещо, което трябва да се направи, което бихме направили ние – документирано съгласие от НЕК и от ЕСО за **отклоняване на водите от** *„Грънчар“* **към** *„Бели Искър“.* **Документирано! Защото ако това продължи след май, ще предизвикате криза в енергийната система.**

Второ, **незабавно възлагане чрез открита процедура по ЗОП за технически проект за рехабилитация на язовир** *„Бели Искър“.* **Нито първото правите, нито второто, което казвам!**

Трето, провеждане на открита процедура за избор на изпълнител на строително-ремонтните работи на язовира. Не го правите!

Четвърто, *„Софийска вода“* **– господжо Фандъкова**, чуйте го и вие, и общинските съветници **– трябва да даде не само съгласие за преминаване на водите до Мало Бучино, но и за да се гарантира безопасното управление на нивото на язовира.** За целта трябва да се разработи **хидравличен модел за цялото трасе,** защото рискувате **хидравлични удари** с всички последствия.

Пето, незабавно да се приведат в работна експлоатация двете основни деривации на язовир *„Студена“* – те не работят и язовир *„Студена“* никога няма да се напълни, ако не направите това.

Следващото, каквото и да се прави, за да се доведе вода **до Перник, няма никакъв смисъл, ако не се подмени водопреносната мрежа, защото отново ще изтече по улиците.**

И последно, виждаме, че **отново сте се объркали** в това кой ще поеме сметката за цялата тази ситуация. *„Софийска вода“* и **Община София казват:** *„Няма да сме ние, няма да натоварваме софияни“. „ВиК – Перник“* казва: *„Няма да сме ние, няма да расте цената на водата в Перник“.* Но някой трябва да го плати и **вие казвате:** *„Ще го плати „ВиК – Перник“.*

Уважаеми управляващи и български граждани, *„ВиК – Перник“* **е във фактически фалит!** Те имат **вземания за над 2 милиона, а дължат много повече – няма как да платят тези разходи.** Накрая всичко ще се товари на вашия гръб.

Ето защо, тъй като не правите нищо от това, което ние предложихме много пъти, включително и сега, създадохте криза, имитирате решения и има опасност да създадете нова криза. Изобщо цялото управление на ГЕРБ е управление на кризи, които сами създавате поради безхаберие, некомпетентност и корупция.

Рисковете, уважаеми българи, не са в природата, не са в преносната мрежа – правителството на Борисов вече е риск за България! Досега беше вредно, но вече е потенциално опасно и е риск за България! Оставането му на власт гарантира нови кризи. Затова всяка промяна към по-добро минава първо през неговата оставка. Благодаря ви.

Петко ПЕТКОВ

ЕЛАТЕ НИ ВИЖТЕ!

„Тегло, запустенье!... Дълбока неволя
живота от радост, от всичко оголя!
Тор мръсен смърди сред трънливо дворище.
И болести, смърт тук боравят на воля...
Елате ни вижте“

(Иван Вазов, *„Елате ни вижте“*)

Някои събития в историята се случват по няколко пъти; и то винаги като фарс. Така например, **при първото си новогодишно приветствие към българския народ бившият президент от ГЕРБ Росен Плевнелиев рекламираше българската природа на фона на Скалистите планини!** После министърът на туризма **Николина Ангелкова** рекламираше **България**, фотографирайки се със звезди от Холивуд. А преди една седмица, на среща с американския посланик в София Нейно Превъзходителство Херо Мустафа, г-жа Ангелкова обяви, че **ще привлича американски туристи чрез** *„блогъри, влогъри и инфлуенсъри“.* **Блогърът** е човек, или съчетание от софтуер и **услуга**, които създават, **поддържат и хостват собствен блог,** тоест **уеб дневник в социалните мрежи. Влогърът** пък е потребител, който документира част от живота си публично във видеоклипове, или собствен уебсайт. Дейността е разпространена основно в социалните видео платформи като YouTube и Vbox7. **Влогърът качва видеоклипове с целенасочено развлекателно или комично съдържание, което е неограничено до определени теми и публика.** Влогърите споделят информация по различни теми като **мода, архитектура, игри, забавление, личностно развитие или от собствения им живот.** А пък инфлуенсърите са хора, които влияят върху общественото мнение. Нещо като руските хакери, които според демократите на **Хилъри Клинтън, са се намесили в президентските избори в САЩ,** осигуряйвайки победата на republиканския кандидат Доналд Тръмп. След преизбирането на президента Владимир Путин те се шегуваха: *„Ние избрахме Тръмп за президент на САЩ, че Путин ли няма да изберем!“*

Комичността на гореспоменатата министерска приумица не се нуждае от доказване, имайки предвид кризата със замърсяването на въздуха и недостига на питейна вода в Перник, Пловдив, София, Шумен, Търговище, Велики Преслав, Разград, Свищов, Ловеч и други градове. Както и опасността от въвеждане на воден режим в областни центрове, като Сливен, Бургас и Варна. Към предизвиканото от герберско патриотичните управляващи *„калинки“* **– с действие, или бездействие, безводие и запрашеност на въздуха се прибави и замърсяването на природната среда с промишлени и битови отпадъци, което е следствие от нерегламентираното складиране и изгаряне на родни и вносни боклуци. Дейност, толкова опасна, колкото и трафикът на наркотици. Вносът на чужди и изхвърлянето на родни промишлени, битови и биологични отпадъци продължава, въпреки предприетите от прокуратурата разследвания за стоварените на пристанищата Варна и Бургас контейнери със смрадливо съдържание.** Както и на импровизираните нелегални площадки за съхранение на отпадъци във **Враца, Стара Загора, Луковит и други райони. По замърсеност на въздуха градове като Пловдив, София, Перник и Видин се нареждат на челни места в негативните европейски и световни класации.**

Христо Комарницки

Провалът на правителството в сферата на екологията и управлението на водите е очеваден, така че вотът на недоверие, внесен на 20 януари от БСП, е повече от логичен. Логичен **и предвидим** бе и резултатът от гласуването в НС, защото *„опозиционерите“* от *„Воля“* и *„Атака“* **внимаваха с четири очи да не се стигне до предсрочни избори, след които няма да ги има в парламента. Освен това те знаят, че прокуратурата винаги може да прибере някои от тях, както направи с министъра на екологията от ВМРО Нено Димов.** В крайна сметка и БСП, и ДПС, нямаха желание да оправят бакиите на ГЕРБ и ОП, а гледаха на вота като на средство за разобличаване на некадърността на управляващите. **Навсякъде в демократичните държави подобна криза, предизвикана от лошото управление, е основание за сваляне на правителството, а у нас тя е аргумент за неговото оставане на власт.**

На стр. 4

КРИЗАТА НЕ Е ПРИРОДНО БЕДСТВИЕ. НЕЙНОТО ИМЕ Е „ГЕРБ“!

ЧЕТВЪРТИЯТ РАЗСТРЕЛ

Валентин КАРАМАНЧЕВ

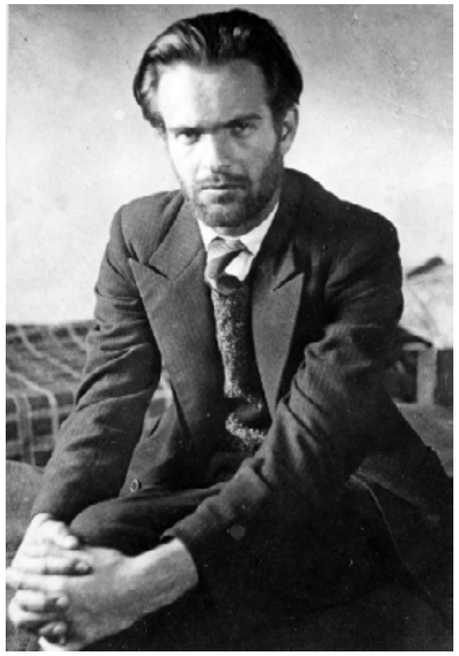

Изтекоха години след *„Третия разстрел“* **на Никола Вапцаров от Марин Георгиев. Но поетът с неотменената до днес присъда е по-жив от** *„прживе“*.

75 години след като бе изправен пред екзекуторския взвод, бе извършен пореден, четвърти опит, да бъде умъртвен духа му в *„стрелбището“* **на Портал** *„Култура“* **– БГ от неговия главен редактор.**

Според избраната от Т. Н. методология: решиш ли да убиеш слон с плескалка срещу мухи, поглеждаш добитъка (както го нарича д-р Берон в *„Рибния буквар“*), с обърнат бинокъл, за да изглежда слонът колкото **досадно ципокрило** и замахваш рязко с плескалката.

Вездесъщият (навсякъде и винаги) Тони Николов ежедневно е *„портиер“* **на портала. В останалите дни на** *„седмоднева“* **участва в кръгли, четвъртити и триъгълни маси, в телевизионни и радиоформати. Той е широк специалист по всичко и тесен капацитет по антикомунизъм.** Приспособим като френски ключ за всякакви гайки. **Универсален** - като сръбски оркестър за сватби и погребения!

Иронизира Светлин Русев по повод срутения паметник на България пред НДК. Репликира професор Филип Панайотов, биографа на Йосиф Хербст – шефът на Дирекцията по печата и съпруг на Виола Каравелова. Громи колеги с досиета и *„картончета“* **в ДС, като Георги Данаилов, на чието погребение произнесе прощално слово**.

Неотдавна **Тони Николов** направи пореден прочит на **полицейския архив от процеса срещу ЦК на БКП през 1942 година.** Заимства метафоричната находка на литератора **Йордан Каменов,** че разпитът на **Никола Вапцаров е неговата последна и най-голяма, и най-значителна прозаична творба.**

Нататък Тони е в стихията си. Гмурка се в затоплен басейн и се плацика безстрашно.

Преди него в засекретения архив са бърникали малцина. **Пръв**, с височайшо **разрешение, е прочетен от Георги Марков още през шейсетте години на миналия век, когато се е нагърбил да пише в чест на 25-годишнината от Девети септември трагедията** *„Комунисти“*. Тогава още няма Шесто управление на ДС, а малка служба за популяризиране дейността на МВР сред творците. Тази служба му осигурява и контрактация. **Николай Хайтов и драматургът Никола Русев отклоняват** *„поръчката“* **за антифашистката тема**, или за строителството на социализма, оправдавайки се с други творчески ангажименти.

До 1989 година на друг не е предоставен секретният архив. Дори на члена на ЦК **Атанас Стойков,** който подготвяше и издаде тритомника *„Последната им дума“*.

Вторият, който рови в делото, е писателят Марин Георгиев, получил достъп и контрактация за книга от министър Йордан Соколов с поръчението да напише *„Третият разстрел“*. Това за контрактацията, както е прието да се казва, съм го чул на женския пазар.

Марин Георгиев дава гласност на полицейските протоколи, такива, каквито са в съответния *„служебен жанр“*.

Днес разсекретеният архив е достъпен за всеки.

Тони Николов чете Вапцаровите показания, както дявола евангелието. Анализира ги като прозаично-драматургична творба. Последната и най-значителната. Прави разбор, разсъждава, интерпретира, тълкува. Защо пък не. За предсмъртните Вапцарови два стиха не се ли спори вече осемдесет години! Защо пък за прозата да е забранено?

Тони Николов има опит, рутина и постижения в този жанр. Казвам го без ирония. Ценя това, което той направи за издирването и публикуването на **тритомника есета на Георги Марков.** Поздравих го публично за приноса му **да върне** *„Скитника“* **невъзвращенец в българската книжнина като дух, наследство и страстотерпец.**

Емигрантските творби на Георги Марков, на Димитър Бочев и на редица други бегълци също са *„изстрадани“*. Но са творени в уюта на лондонски и мюнхенски квартири.

Последната Вапцарова проза е творена в подземията на Гешевата Държавна сигурност. Тя е **диалог, надлъгване** с опитни съавтори/следователи. **В този диалог Вапцаров е победител. Той не предава никого. Той свидетелства само срещу себе си.** За другите повтаря известното на полицията. Тя сама се издава. **За онова, което Гешев не знае, устните на банскалията не са отворени ни с нож, ни с жив вълчел.** В това ще се убеди всеки, който прочете стотината страници от разпита на поета.

Ще мине време. Ще се яви талант, който да постави на голяма сцена последната *„драматургична творба“* такава, каквато е написана с кръв. Няма да бъде необходимо **да се добавя и измисля. Няма в архивите на инквизицията, нито в рапортите за хилядите разстрели по света, такъв текст.** В него има и причестяване от служебен свещеник и разрешение за *„последна дума“*, приемане на подаръци за близките и освен това – **сватба.** Истинска.

Преди командата *„Огън!“* **разрешават на Антон Попов** да се венчаят в преддверието на тунела с Росица Манолова, дъщерята на **министъра на железниците, пощите и телеграфите Христо Манолов в правителството на Стамболийски,** възпитаничка на американския колеж. Присъстват в качеството им на свидетели **четирима от осъдените. Двамата, които не са издържали мъченията – главният обвиняем Антон Иванов и Георги Минчев,** не са поканени на *„тържеството“*.

Нека Тони Николов чете на глас с езуитска интонация полицейския архив. Но да го разнищва като белетристика е кощунство, претръпнал, **безчувствен като патолог над безжизнена мъртва тъкан.**

С апломба на своята ватиканска хабилитация той се представя за по-голям езуит от Франциск I, единственият папа от Ордена на Игнацио Лойола. Нека припомним предупреждението на **Светия отец** от февруари **2017 година, че е по-добре да бъдеш атеист, отколкото - лицемерен католик.**

Преди Пасхата (2017 г.) година, Франциск [2] посети затвор, за да измие нозете на петима закоравели престъпници.

Никой не би призовал **езуитския възпитаник,** преди да се заеме с въпросното досие, **виртуално да изплакне разкървавените нозе на** *„престъпника“* **Никола Йонков Вапцаров.** Той претърчава да допълни онова, **което липсва в основанията на обвинението** и в мотивите на присъдата. **Освен че Вапцаров е комунист, че е действащ антифашист, че е нарушил ЗЗД, той бил антибългарин, безотечественик, той отива да изстреля четвърти куршум за всеки случай. За да не се съживи в бъдещето и да не се повтори чудото на Възкресението**. Или да не се случи сполетялото *„младоженеца“* **Антон Попов** след сватбата му. Разказано е в ръкописните спомени на **Ефросина Николова**, майка на осъдения на 15 г. затвор в същия процес **Кирил Николов:**

„…Скрихме се под моста, който е на Лозенската река. Стоим изплашени, чухме песента „Жив е той, жив“, но мислим, че войниците пеят. След това пушките пукат, после разбрахме, че там в тунела ги застреляха шестимата… Наговорихме се утре рано да идем на гробищата и ще разберем.

… Петък е, на вратата от гробищата се събрахме пак тричетири, не помня кои бяха, освен сестрата на Антон. Влизаме в гробищата, няма никой, освен един гробар, срещнахме го с лопата на рамо, замолихме го да ни каже дали донесоха снощи шест убити. И къде ги погребаха. Той ни каза: „Вървете след мен, тъкмо сега няма никой.“ Страх го беше и забучи там лопатата и се поотдалечи. Шест гроба пресни, със забучени дъсчици, на всеки името бяха петте наред, само гроба на Антон Иванов малко по-настрана. Приближи се гробарят и си взе лопатата и се озъртваше, да не го види някой, и ни каза, посочвайки гроба на Дончо Попов. „Като взехме да го пускаме в гроба почна с краката да тропа. Исках да вдигна капака, не ми дадоха, имаше германски офицери. Нахвърлихме земя, забучихме дъсчици вместо кръстове, то беше снощи, доста късно 10-11 ч. ги донесоха.“ Поклонихме се и ние, майките, мълчаливи, изплашени, сълзите текат, но нито дума, тръгнахме си за дома.“

Тони Николов, занимавайки се с Вапцаров, надскочи и себе си.

Някога по коминтерновска директива опитват да се скалъпят добружанска, шопска и какви ли не други нации в Сан Стефанските очертания, според разпространението на българските говори от албанските планини до Босфора.

Българската академия на науките е изследвала говорите и наречията на български език. Издала е техния географски атлас. **В него са и Банат, и Молдова, и Украйна…**

В София открито, легално, се събира македонски литературен кръжок. Освен столични стихоплетци, като адвоката Михаил Сматракалев, на сбирките идват и **талантливи младежи, като гурбетчиите Кочо Рацин, Коле Неделковски и Никола Вапцаров.**

Кочо Рацин вече е издал първата си стихосбирка в Загреб *„Бели мугри“* на велешки говор. Преди да го прострелят през 1941 година, някъде там, ще напише: *„Ние сме българи и името „македонец“ е удобно прикритие за борба в днешните условия на сръбски терор.“*

Коле Неделковски е издал на скопски диалект стихосбирката *„Мъскавици“* (Светкавици). **Гурбетчийства в София.** Интериран е в Неврокоп. Връща се в столицата без разрешение. При **опит да го интернират отново, се самоубива през 1941 година.**

Машиният техник Никола Вапцаров, току-що е издал *„Моторни песни“*. **На най-чистия, най-звънкия свещен български език.**

Кръжочникът **Антон Попов** вече е публикувал във вестници и списания очерци, стихове, поемата *„Слушай, фронт“*. Той е син на учителя **Никола Попов, от левицата на ВМРО. Обесен през 1922 година от второто ВМРО. Внук е на комитата Костадин Попов, водил чета из Каршиака, Малешевията и Огражден.** Заловен от турците и окачен на бесило. Но възжето се скъсва под тежестта му, *„Аллах го е помилвал“*. **По тогавашното османско поверие пускат го да си ходи по живо, по здраво.**

Повратливият **Вениамин Тошев,** прекръстен на **Венко Марковски от Теодор Траянов,** е издал вече на скопско-велешки говор стихосбирките *„Огинот“* и *„Народни бигори“*. **Ще се похвали след време:** *„Дойдох от Скопие българин, в София станах македонец“*.

Антон Попов (вляво) и Никола Вапцаров

През 1946 година в българския манастир *„Прохор Пчински“* **един от тези, които скалъпиха официалната македонска азбука и граматика, е Венко Марковски.** Под неговия подпис е подписа на Лазар Колишевски.

Този грях академик Марковски по-късно не изкупи и с най-дългия и скучен епос *„Предания заветни“*, издаден и на руски, но от *„София-прес“*.

На *„македонския“* **кръжок** му провърви на академии: **Венко Марковски е академик и тук и там. Графоманът Михаил Сматракалев , след като го обявиха за** *„персона нон грата“* **от българския книгопис, го приеха за** *„персона грата“* **в Скопие.**

Накрая ще кажа: *„Македонските работи“*, **както ги нарича Мисирков, са гореща каша. Сърбай, Тони, и знай рецептата:** *„Парен каша духа“*.

Тези, които изкарват Вапцаров безпартиен, а не комунист, или не българин и даже антибългарин, македонстващ, все едно е да изкараш изтъкнатия културолог Тони Николов културист, с напомпани бицепси и яйцевидна мускулатура.

Вапцаров ще ни надживее. Ще пребъде во веки веков:

– Българин, като банскалиите Отец Паисий и Неофит Рилски;

– Македонец като Странджата за хъшовете;

– Протестант по майка, православен по баща;

– *„Терорист“* **като Левски;**

– Безсмъртен като Хаджи Димитър и Караджата;

– Безбожник като Ботев в *„Моята молитва“*.

– Патрон на Моряшкия университет, на десетките читалища, училища, фабрики, кораби, книжарници… *„Моторни песни“* **са издадени в доста** *„чужбини“*. *„Вара“* **е преведена на около 40 езика.**

* * *

Екзекуторите на Вапцаров, третият и четвъртият, не си приличат по натюрел и поприще. Приличат си само по едно – сръчността да присвояват, да обсебват.

Марин Г. обсеби вестник *„Литературен фронт“*. Преименува го на *„Литературен форум“*. **Присвои материалните му богатства – техника, мебели, консумативи, сервизи, картини, между които и платна на Майстора. Една сутрин той се сбъди собственик на такова притежание, без да е платил ни стотинка поне, както Иван Костов продаде** *„Кремиковци“* **за един лев.**

Тони Николов обсеби името на вестник *„Народна култура“* **– орган на някогашното Министерство на културата.**

Не знам, не съм чул да е присвоил материална собственост на редакцията. Едва ли е прибрал стола с инвентарен номер *„Едно“*, **на който последна е седяла Копринка Червенкова, а преди нея - десетина главни редактори, като основателят Александър Обретенов, архитект и изкуствовед със западноевропейско образование. Като писателя Никола Ланков, като Крум Василев – партизанин от Шуменско, като Владимир Найденов, Христо Сантов, Иван Руж. Чепатият Георги Найденов, съветски партизанин от Кримския полуостров, чийто родители-емигранти са изчезнали по времето на Сталиновите чистки.** Завърнал се в родината на семейството си, работи в *„Народна младеж“*, *„Работническо дело“*, БТА, кореспондент в Америка и прочее. **Дисидентите Стефан Продев и Копринка Червенкова, гладни за свобода, поканени на „безплатна“ закуска само от президента Митеран.**

Тони Николов превърна седмичника в месечник (списание). **Трибуната на смелото слово се извиси в амвон на конформизма** (приспобяването).

Разгеле:
История:
….
За мъките – не щем награди,
не ще дотегнем и с клишета
на томовете ти грамадни,
натрупани през вековете.

Но разкажи със думи прости
на тях, на бъдещите хора,
които ще поемат поста ни,
че ние храбро сме се борили.

Протокол за разпит:

Именувам се Никола Йонков Вапцаров, роден на 24.11.1909 година в град Банско, казвам:

В момента на арестуването ми аз заемах **длъжност при Централния комитет на българската комунистическа партия,** в комитета, който ръководеше така наречената специална работа. Тази специална работа се състоеше в това, че **от партийните хора трябваше да се отделят една част и то най-смелите и заедно с нелегалните да формират бойни групи. Задачата на тези бойни групи трябваше да бъде: в случай на война със Съветския съюз, те трябваше да прекъсват железопътни линии, мостове, телеграфни и телефонни линии, да изхвърлят влакове със специални клиове и скоби, да подпалват вагони-цистерни, маслени резервоари и шлепове с горива и муниции.** Начело на този комитет бе поставен **Васил (Цвятко Радойнов** – б.а.), чието истинско име не познавам, но той бе дошъл от Съветския съюз с подводница. **Аз бях вторият член в комитета и получих псевдонима Лозан.** Длъжността ми беше да държа връзка с хората от провинцията, които идват по наша линия и в случай, **че Васил е зает на друго място,** да ги инструктирам и да ги разпитвам за организационното състояние.

Васил ме попита какво мисля за **войната на съветския фронт**. Казах му, че съм оптимист и че смятам успехите на германците за временни. Тогава той ми постави въпроса **дали съм готов да работя в партията при сегашните тежки условия. Казах му, че съм готов…**

Из подготвената за печат книга *„Брашнян чувал“*

ЕЛАТЕ НИ ВИЖТЕ!

От стр. 3

Оправданията на *„присъдружните“* на кабинета **журналисти, социолози и политолози, че свалянето на това правителство нямало да напълни язовир** *„Студена“*, **а само щяло да забави разрешаването на водната криза, са равностойни на призив да оставим пиромана да доопожари дома ни, та да миряса.** Правителство, допуснало, или предизвикало (с действие и бездействие) **екологична криза, не може да я разреши, сменяйки Нено Димов с Емил Димитров-Ревизоро.** Напротив, то е на път да присъедини и София към бедстващите области, както и да превърне кризата в национална. Прехвърлянето на вода от **водосбора** на язовир *„Белмекен“* **към Перник през язовир** *„Бели Искър“* и **водопроводната мрежа на столицата е като да пълниш каца с пробито дъно. Защото ако загубите на вода заради остарялата водопроводна мрежа на Перник са над 75%, водата от язовир** *„Белмекен“* **просто ще изтече в канализацията. На всичко отгоре, както заяви професор Михаил Константинов, стената на язовир** *„Бели Искър“* **може да не удържи напора. Този язовир е строен през 40-те години и стената му 30 години не е ремонтирана. Тя може да се скъса и водата да помете всичко по пътя си, без нито една капка от нея да стигне до чешмите на перничани. Но, дори катастрофата да се отложи за известно време, строителството на тръбопровода от язовир** *„Белмекен“* до *„Бели Искър“* **и от там до квартал** *„Изток“* **на Перник ще отнеме минимум 45 дни.** Тоест, **Перник е обречен на дълъг воден режим. Въпреки това от профсъюзите и ръководството на завод** *„Стомана“* **настояват да им се позволи да ползват питейна вода от язовир** *„Студена“*. И с основание, **защото ВиК Перник им продава водата 20 пъти по-евтино, отколкото на гражданите. Еквивалентът на това безумие е ситуацията с лекарствата в частните болници, за които НЗОК плаща седем пъти по-скъпо, отколкото в държавните и общинските болници. Тази тайна разкри не някой опозиционен политик, а управителят на касата д-р Дечо Дечев, чийто мандат изтича през март. Зад тази привилегия на частните болници отново наднича сянката на ГЕРБ, защото техният депутат Лъчезар Иванов е предложил през 2016 г. поправка в Закона за обществените поръчки, която освобождава частните болници от задължението да обявяват обществени поръчки за доставка на лекарства. Вносителят се позовал на европейска директива, която е изтълкувал както дяволът чете Евангелието. Сега от ЕК ще ни разследват за тази спекулация. Може дори да санкционират България, а не Лъчезар Иванов и депутатите, подкрепили внесената от него поправка. Някой ще поеме ли наред с политическата и финансова или съдебна отговорност? Досега управляващите се придържат към Луканово оправдание, че не може да се съди за политика. У нас политиците носят само политическа отговорност, ако и да са ощетили държавата с десетки и стотици милиона лева. А сметката плащат хората, които** *„са им гласували“*, или са били против, както и тези, които са се въздържали. **Нено Димов** е изключение: вероятно, понеже беше предложен за министър на околната среда и водите от ВМРО. **Приемникът му Емил Димитров, който също е от ВМРО, бързо схвана, че са го насадили на пачи яйца и заговори за развод и прехвърляне на имуществото си на своите деца, преди да са го повикали в прокуратурата.** Дали това е пророческо предчувствие или проява на реализъм – времето ще покаже. Впрочем, **ремонтираният спешно водопровод от язовир** *„Тича“* **до Шумен отново гръмна и то на няколко места, близо до местата, където беше сменена тръбата. Цялостната му подмяна изисква 60 млн.лв. Приблизително на толкова ще възлезе и байпасът, чрез който Перник ще получи вода от язовир „Белмекен“. Само че през декември 2019 г. кабинетът изхарчи ударно 6 млрд. лева излишък и докара бюджета на минус.** И въпреки предупрежденията за опасното намаляване на нивото в язовир *„Студена“*, нито бе преустановено подаването на питейна вода към промишлените предприятия, нито бе въведен воден режим в миньорския град. **Уволненият директор на ВиК Перник Иван Витанов твърди, че лично е предложил на бившия областен управител Ирена Соколова да се въведе воден режим, а тя го обвинила че иска да саботира избирателната кампания на ГЕРБ. Очевидно за управляващите спечелването на местните избори е било по-важно от живота на избирателите след изборите.**

Връщайки се към **рекламните намерения на министъра на туризма Ангелкова, ще перифразирам един шеговит призив от близкото минало, отправен към западните собственици на откраднати и препродадени в България автомобили:** *„Елате в България! Вашите боклуци са вече тук!“*

QUO VADIS, БЪЛГАРИЙО? 2

Детелина ДЕНЧЕВА

Продължение от брой 3

РОДИНАТА И НЕЙНАТА СВЯТОСТ ДНЕС?

За съжаление, Родина, Отечество, Татковина - това са напълно заличени понятия, които не можеш да срещнеш и със свещ да ги търсиш в нито един учебник, правилен вестник или телевизионно предаване! Там където ги е имало: в читанките за малките деца, в учебниците по пеене, литература и история, вече ги няма! Такива текстове на класици и детски писатели отдавна не се допускат до детските очи и уши, защото възпитават, а на съвременния управленчески елит и отдавна превзетото от Сорос образователно министерство, съвсем не са им нужни хора обичащи България. Глобализация, мултикултурие, профанизация – това е новият *„светъл хоризонт на нашето бъдеще"*! Нищо че живеем в демографска катастрофа и сме най-бързо изчезващата нация в света. Тогава защо ни е нужна земя, защо да не я разпродаваме? Нали има свободно движение на хора, стоки и капитали? По какво земята, горите, въздухът и водата се различават от тях?! А **има и щедри комисионни, има далавера!** В епохата на неолиберализъм всичко е стока, всичко се продава. Това е първата и най-важна евроатлантическа ценност, която вече е крайно време да сме усвоили!

Още в края на миналия век **Николай Хайтов,** в своята публицистика, прецизно дефинира историческия момент и неговата цел: *„Съвременна България е жертва на една безкръвна, но напълно реална война, на започналата в края на 80-те години „война с намалена интензивност" като част от Евроатлантическия поход на Изток. Така на България ще бъде сложена точка, без да бъде „удрана" с бомби, гърмяна, превземана и прегазвана. Евроатлантиците се научиха от Хитлер, че натуралното кръвопролитие не е най-изгодният способ, за да се подмени и дори унищожи един народ, ако всевластните велики сили са решили... България е полигон за изпробване на съвършено непознат досега механизъм за претопяване на цял един народ и разграждането му със съдействието на самия този народ и основните му институции, които заработват в един момент по чужда програма, без видимо нарушение на нито един от основните принципи на Конституцията и демокрацията. Цели два живота да имам пред себе си и три още висши образования, пак не бих могъл да предам перфидните способи, употребени за нашето скоростно раздържавяване, отродяване и разпродаване."*

Днес, рейтингът на доверие в българския парламент е 10%!

При такова доверие и подкрепа, той прие редица законодателни решения и закони, които трябваше да влязат в сила от 1.01.2020 г., и срещу които яростно възстана в своята цялост, **доволно разединеното през годините на** *„прехода"*, **българско общество.** Да си припомним и факта, че стотици родители от няколко града, панически грабнаха и изведоха децата си за няколко дни от училище, а пред сградата на парламента бяха положени траурни венци, може би като израз на всенародна *„любов"*. Вероятно всичко това се случва, защото хората имат високо доверие в закони и законодателство, в държавност?! **Тезата на управляващите, че обществото не разбира, че някой съзнателно го дезинформира и плаши относно целите и същността на тези социални закони, не минават!** Все още в голямото си мнозинство, българите са грамотни и дори без да притежават юридическо образование, могат да четат. Написано е ясно и недвусмислено – все пак е закон! Не е нужно някой особено да го тълкува. Текстовете, с всичките си членове и алинеи, са общодостъпни и могат да се прочетат черно на бяло, а начина им на прилагане е добре познат от практиката в други европейски страни (нали живеем в глобалното село!). И тази практика ги ужасява! Защото, **дори и да си неграмотен, можеш да усетиш с кожата си, какво се задава, защото животът те е научил, че** *„играе ли мечката в съседа, ще дойде и при теб"*. **Сатанинските закони и Инстанбулски конвенции, не признават природни дадености като мъж-жена, майка и баща, традиция и ценност, атомизират и заличават семейство и нации. Те се налагат изключително безапелационно и брутално за ратификация в българския парламент, въпреки че се афишират като препоръчителни и нямащи задължителен характер. Докато не ги приемем!**

Законът на силата и Силата на Закона,

винаги са били любимите оръжия на силите на Мрака. Тактиката, която е избрало българското правителство и парламент, е на отлагане и неглижиране на проблема, който сами създадоха със своята законодателна инициатива, и който взриви обществото. Отлагането е увъртане и *„замазване на очи"*, **липса на отказ от взето антихуманно и пагубно решение за на-**

ционалната ни индентичност и сигурност, което обществото ни не може да приеме при никакви обстоятелства. Отлагането им е продиктувано от скритата надежда на правителството, че хората ще се уморят да протестират, ще се примирят с договорености и взети решения спуснати от анонимните им европейски *„начални ци"*, както се е случвало често досега. Примитивна тактика, разчитаща да им разкърже ръцете за нови корупционни възможности.

В това правителство участват като коалиционни партньори и Обединени патриоти. С други думи **тяхна е и отговорността за положението, в което се намират народът и държавата.** Може би не иде на един патриотичен вестник като *„Нова Зора"*, който вече **30 години ратува за обединение на българските патриоти, да говори и пише срещу юридическата форма на парламентарното участие на** *„Атака"*, **НФСБ и ВМРО.** За съжаление, с някои минимални изключения, **това обединение само употреби идеята за единение. То в своя егоцентризъм нанесе такива поражения на патриотичната кауза, че беше хиляди пъти по-добре да не се бе осъществило във властта.** Древните са вярвали, че човек е мярка на всички неща и тази проверена от живота **истина бе потвърдена от фактите на третото правителство на Борисов, крепено от лица, които би трябвало да се разграничат от геноцидната политика, която то води срещу собствения си народ.** Вгледан през хоризонта на времето, сякаш за тях титанът **Христо Ботев** е написал:

Патриот е – душа дава
за наука, за свобода;
но не свойта душа, братя,
а душата на народа!
И секому добро струва,
само, знайте, за парата,
като човек - що да прави?
продава си и душата...

Държава, която разпродава и не пази светостта на своята земя, защитавана с кръвта на поколения българи повече от 13 века, държава която нехае за нея и безотговорно я хвърля на геополитическия тезгях, е обречена! Както казва **Емерсън** *„Нацията не може да загине освен от самоубийство"*, а стопроцентовият българин от Родопите, който увековечи съдбата на народа ни в своето творчество, акад. **Николай Хайтов, с болка и горчивина ни завеща предупреждението:** *„Изтървем ли България, изтървали сме всичко"!* И, за да бъде още по-ясен, уточни: *„Толерантност в условията на зверилник, е равносилно на самоубийство"*.

Евроатлантическите фактори вече открито признават, че целта им е унищожаването на националната държава или поне на такива като нас. И това е обяснението, че ценности като Държава, Отечество, Родина, нация, история, подвиг, че дори майка и баща, вече не са святост! Ако продължим списъка на умишлено изваждане от оборот извечни ценности за българина, непременно ще стигнем до

Българската армия.

Но нека първо да припомним казаното по-горе от Атанас Буров: *„Който ГОВОРИ лошо за войската – заслужава удар в тила. И смърт, и грях няма!"* **Какво ли заслужават обаче тези, които я предадоха и унищожиха с подписа си българската армия, без сражение и без един изстрел дори?**

КОНСТИТУЦИЯ на Република България:

Чл. 9. Въоръжените сили гарантират суверенитета, сигурността и независимостта на страната и защитават нейната териториална цялост.

Армията винаги е била основополагаща сила за създаването и съхраняването на държавата и, затова винаги е била свещена и любима за всеки член на обществото. В България обаче тя за три десетилетия се стопи и може да се каже изчезна като ланшния сняг. При Тодор Живков тя бе респектираща със своята мощ национална институция, отлично структурирана и балансирана военна сила. **Нейната численост бе около 200 000 души. Тя притежаваше почти всички съвременни видове и родове войски, модерно въоръжение, заедно с възпиращо оръжие, развити и действени образователни, научни, научно-изследователски и проекто-конструкторски структури, културни институти - вестници, списания, театър, киностудия, собствени здравни заведения и почивна база. В интерес на армията бе разгъната мощна индустриална база, която можеще не само да я поддържа материално, но и да произвежда оръжие на бъдещето. БНА обладаваше голям обществен авторитет. Тя бе наборна армия с изключително висока степен на боеготовност и боеспособност, възпитана в най-добрите традиции на самопожертователната и победоносна българска войска. На територията на България няма чужди войски и чужди военни бази, защото при такава армия няма нужда от външни гаранции. Всичко това трябва да бъде унищожено по волята на антибългарски интереси.**

През 1990 г. българските демократични и **предателски настроени управници подписаха Договорът за обикновените въоръжени сили в Европа (ДОВСЕ).** Този договор засягаше 30 държави от съюзниците на НАТО и от страните на Варшавски договор. **Това бе капитулански по същество и антибългарски договор, а подписалите го се окичиха с незавидната слава на палачи на българската държава и предатели на българския народ.** Съгласно този договор на България се вменяваше **задължението да съкращава своите обикновенни въоръжени сили с толкова, с колкото пожелаят** *„великите сили"*. Това означава, че **нашата държава трябва да се съобразява непрекъснато с чуждите интереси, и че на практика не може да отстоява собствения си интерес и да защитава териториалната си цялост. Цялата идея на ДОВСЕ е**

едно ново издание на клаузите на жестокия Ньойски gukmam,

наложен ни от същите държави и сили, след Първата световна война, през 1919 г. **Днес тези държави и сили са ни партньори и съюзници, но те не са по-малко жестоки от своите предшественици, които си отмъщаваха за военния позор, който българската войска, с чутовна храброст, им нанесе.** През 1919 г. те разрешиха на България да има войска до 20 000 души, но **според ДОВСЕ и** *„План 2004"* **България не може да има армия с численост повече от 24 000 души.**

Държава която **сама се е раздържавила, разбира се, по стриктен план и точно определена технология, изработени от настоящите ни геополитическите съюзници, отвъдморски експерти, местни доброволци и активно подпомагани в тази си дейност от десетки чужди НПО-та, може ли да има необходимост от армия, може ли да претендира за суверенитет и национална сигурност?!** Тя е превърната в типична **колониална територия,** суровинен придатък и донор, но с инфилтрирана илюзия в населението за някакво тържество на демокрацията. **Армия, която е загрбила бойната слава и традиции на предците си, армия, която бе позволила найдолна гавра и унижение с нея, под благовидната маска на законността, армия, която е била**

заставена със собствените си ръце да реже и разпродава на скрап най-качествените си боеспособни въоръжения,

каква може да бъде мотивацията за нейния личен състав? Българската армия бе оставена без авиация, без морски флот, с няколко хиляди служители - контрактници (тук войни /войници не би било съвсем на място), **армия която участва в** *„мисии"* **и в жандармски операции по всички краища на света, нима може да има дух и кураж за деня, в който ще трябва да изпълни своя дълг пред Родината - да защити** *„суверенитета, сигурността и независимостта на страната и нейната териториална цялост"*? **Какво да защитават българските момчета, когато служат в нея заради залъкът хляб и заради едната заплата? Може би това ще им кажат корумпираните политици разпродали всичко, което може да се разпродаде, и които са направили от райската земя на България, обезлюдена пустиня?**

Наполеон Бонопарт обичал да повтаря: *„Народ, който не храни своя армия, скоро ще храни чужда"*. При едно от посещенията си в САЩ за получаване на наставления и заповеди, бившият български президент **Петър Стоянов заявява:** *„България ще спазва международните норми на поведение, дори с цената на отказ от националния суверенитет"*.

Министър-председателят Иван Костов го допълва: *„Ние не интерпретираме българската политика през българския национален интерес"*. **Такива** *„достойни"* **и** *„истински"* **политически мъже и държавници няма как да не запишат имената си в черния пантеон на българската история! И няма как скрижалите на българската памет и чест, тези имена да не заслужат народното презрение.**

Няма по-тежко морално престъпление от предателството.

Ако е към майка и баща те може би биха ти простили. Но когато **предателството ти е към род и Родина, към собствения ти дом и бъдещето на собствените ти деца, то вече е в онази категория, която дорде е свят, ще живее с клеймото на родоотстъпничеството. То е било най-тежкото възмездие в българската традиция – да бъдеш изхвърлен и изоставен от целия ти род. На такъв човек се е гледало като на прокажен. А най-страшен е бил винаги родоотстъпникът-предател, изменил на родовата си вяра и принадлежност. Българският народ е категоричен в тази си присъда:** *"На всеки можеш всичко да простиш, само на изменника на рода, на родоотстъпника - никога!"*.

Днес няма в България човек, който да вярва, че държавата ни има суверинитет.

Какво остава от светостта на армията, от сакралното пространство на земята българска, на Отечеството, на Родината. И възможно ли е въобще да се говори за святост, щом понятия и реалности като Дом, Майка, Армия и Родина, са стъпкани в кала и отсъстват като добродетел в налаганата ни от колонизаторите нова ценностна система?!

Следва

МИЛЕНА ВЪРБАНОВА

ВАЛТАСАРОВ ПИР

Според Книга на пророк Даниил от Вехтия завет, на стената на разкошната зала, в която пирували последният вавилонски цар Валтасар, заобиколен от куртизанки и блюдолизци, пред огъваща се от вино и блюда трапеза, внезапно се появила ръка, която изписала с огнени букви словата *"МЕНЕ-МЕНЕ ТЕКЕЛ УПАРСИН"*. Пияният цар и другите участници в оргията се втрещили от злокобното чудо, но не могли да сторят нищо друго, освен да продължат оргията.

А войските на персийския владетел Кир вече влизали във Вавилон.

Ето защо последното лудешко разграбване на една страна от напълно обезумели властници и днес се нарича *"Валтасаров пир"*, **кощунствена вакханалия, демонско мърсуване, подир което незабавно следва жестоко възмездие.** *"Валтасаров пир"* **е заслеплението, неадекватността, нежеланието и невъзможността на властника да се спре дори пред раззината бездна.**

Но какво означават тези фатални думи?

Даниил веднага ги обяснява: *"преброен, претеглен, (преценен като много) лек (или предаден на персиеца - Кир)"*.

Новото е че някои от тези слова са БЪЛГАРСКИ! А също, че **тълкувам по нов начин израза** *"МЕНЕ-МЕНЕ"*, който, според традиционния превод, **означава** *"преброен"*.

Ето моето тълкуване:

МЕНЕ-МЕНЕ - на базата на прадревния израз *"Амин"* - *"Да бъде!"*. *"Воистина!"*, разкодирам *"МЕНЕ-МЕНЕ"* като *"Истина"*, *"Така ще бъде!"*

ТЕКЕЛ - Идва буквално от *"ТЕГЛЯ"*, *"СЛАГАМ НА ТЕГЛИЛКАТА"*, *"ИЗМЕРВАМ"*

УПАРСИН - (Преценявам като) *„ситен, дребен, лек"*.

Това не е даже предупреждение, а изречена присъда!

Забележителен е изказът й - пределно лаконичен, със сякаш несвързани помежду си слова, но общият смисъл е безпощадно ясен! И в други пророчества, предаващи **точните думи на боговете към човеците, е виден този категоричен, лишен от допълнителни обяснения, стил. Така говори Бог със съгрешилото си творение!**

На стените на полудели-те българоубийци ще се изпише тяхната присъда! Стените на **парвенюшките им дворци,** зад които тези **канибали с ръмжене разкъсват плячката си и се давят с народната плът и кръв! Стените, с които са се обградили, за да не виждат и не чуват вопъла на оглозганата и превърната в сметище Родина! В една от близките нощи на тези стени с огнени букви ще пламнат словата от Валтасаровия пир. Истина е! Да бъде!**

Худ. Василий Суриков - „Валтасаров пир", масло, 1874 година.

QUO VADIS...

БАЩИ И СИНОВЕ – 30 ГОДИНИ ПО-КЪСНО!

Минаха 30 години от 10.11.1989 г. Като политически акт свалянето на Т. Живков се квалифицира по различен начин. Повечето българи го приемат като **вътрешно партиен преврат**. Някои, като публициста **Валери Найденов** например го считат за **легитимна, законосъобразна промяна във властта.** Други като **Евгени Дайнов** считат, че с **този акт започва извършената от тях революция.** Лично за нас, авторите, оценката е, че на **10.11.1989 г.** наистина **бе извършен вътрешно партиен преврат.** Наймалкото, защото **смяната на властта** стана под натиска на тогавашния *„голям брат“* – **Москва**. Друг е въпросът, че **смяната във властта беше назряла.** Че с този преврат действително започнаха революционни изменения в българското общество и т.н. Понятието преврат за нас не е натоварено с негативен смисъл. Важното е какво следва след преврата - **дали само смяна на фракциите във властта или с него започват сериозни трансформации в икономиката, политиката, институциите и пр. на даденото общество.**

От тази гледна точка е несъмнено, че **с преврата на 10.11.1989 г.**, започна сериозна, дълбока трансформация на социално-икономическата и политическата система в България. **Факт е, че това е третата поред буржоазна революция в България. За първа** с основание се счита така наречената **Руско-турска война през 1877-1878 г. Втората, която е вторична,** е тази **след 9-ти септември 1944 г. След 10.11.1989 г. е третата, също вторична революция. Революцията на 9-ти септември и тази на 10-ти ноември са извършени от две различни поколения.** Някой може да възрази – **как така, нали едни и същи хора извършиха двата преврата – Д. Джуров, Ст. Тодоров, Й. Йотов и пр.? Така е само на пръв поглед. Хората, извършили преврата на 10.11.1989 г. много скоро бяха** *„изтикани“* **от тези, които реално стояха зад техните гърбове. Водеща роля** при тази група, планирали и извършили преврата **имаше А. Луканов**. А той е от **следващото поколение на номенклатурата на БКП.** От следващото поколение са и **идеолозите на революцията** - *„сините“* шамани – **Евгени Дайнов, Иван Кръстев, Красен Станчев, Деян Кюранов и др. Те са синове на членове на ЦК на БКП. Така че, може да се говори за двете поколения** – на **бащите, извършили революцията на 9-ти септември 1944 г.** и на **синовете, извършили революцията на 10.11.1989 г.**

Проф. д.с.н. Георги НАЙДЕНОВ

Доц. д-р Калоян ХАРАЛАМПИЕВ

Поставяме си за цел да сравним

резултатите от дейността на бащите и на синовете

30 години след политическия преврат на 9.09.1944 г. и 10.11.1989 г.

Тезата ни е, че резултатите от революцията на синовете, са много по-лоши от резултатите на бащите.

За да докажем тази теза, ще разгледаме двата периода от **по 30 години – първият от 1945 г.** (първата година след Втората световна война за която има данни) **до 1976 г. и вторият от 1990 г. до 2018 г.**

Какви са темповете на икономическото развитие на България, когато управляват *бащите*, **и какви са те, когато управляват** *синовете.*

От доста години **Брутният вътрешен продукт** се мери в единици изразяващи **паритета по покупателна способност. В такива единици ще го мерим и ние.** Тъй като броят на населението и в двата периода се мени съществено, **ще разгледаме БВП на глава от населението.** В периода **от 1945 до 1975 г. БВП по паритет на покупателната способност на глава от населението, коригиран с инфлацията, скача от 1790 до 9710**. Средногодишният темп на **прираст на БВП в този период е 5,8%**. В периода **от 1990 до 2018 г. БВП нараства от 9300 до 18 900. Темпът** на прираста в този период е **2,6%**. Вижда се, че **когато управляват** *бащите* **темпът на прираст е повече от два пъти по голям, отколкото, когато управляват** *синовете.* Може да се възрази, че това е нормално, тъй като *бащите управляват в период, когато се извършва индустриализация.* В такъв период темповете обикновено **са по-големи,** отколкото в други периоди. Такъв момент несъмнено има. Но факът си остава факт – *бащите* **успешно реализираха предоставилите им се от историята възможности. Докато** *синовете* – **не успяха.** Показателно за това е и, че **в периода от 1945 до 1975 г. България се е придвижила от 108 до 65 място в света** измерено **в БВП по паритет на покупателната способност на глава от населението, коригиран с инфлацията.** А в **периода 1990 до 2018 г. сме се придвижили от 78 до 64 място.** Тоест **при** *бащите* **сме се придвижили напред с 43 места напред. Докато в периода на синовете сме се придвижили напред само с 14 места.**

Какви са резултатите на бащите и синовете в образованието?

Децата в основните и средните училища (на 1000 човека от населението) **в периода от 1948 до 1975 г. се намаляват от 143,1 до 126.** (Липсват данни за три години). **Средногодишният темп на прираст е отрицателен: – 0,5%.** В периода от 1990 до 2018 г. **децата намаляват от 123,6 до 102,2. Отрицателният прираст е: - 0,7%.** Несъмнено и в двата случая причините за отрицателния прираст са предимно всичко **демографски. Но все пак – факт е, че отрицателният прираст при** *бащите* **е по-малък, отколкото отрицателният** *прираст* **при синовете.**

Учителите в основните и средните училища (на 1000 човека от населението) **в периода от 1948 до 1975 г. се увеличават от 4,9 до 6,4. Средногодишният темп на прираст е 1,0 %. В периода от 1990 до 2018 г. учителите се увеличават от 8 до 9,2.** Средногодишният темп на прираст е 0,5 %. Вижда се, че **средногодишният темп на прираст при** *бащите* **е два пъти по-голям, отколкото при** *синовете.*

Студентите в университетите (на 1000 човека от населението), **в периода от 1948 до 1975 г. се увеличават от 5,5 до 12,3.** Средногодишният темп на прираст е **3,0 %.** В периода **от 1990 до 2018 г. студентите се увеличават от 16,9 до 31,7. Средногодишният темп на прираст е 2,3 %. Видно е, че както в основното и средното образование, така и при висшето, успехите на** *бащите* **са по добри, отколкото на** *синовете.* При това показания **количествен критерий** не отразява **катастрофалното понижаване на качеството на висшето образование,** за което имаме преки впечатления.

Подобно е положението и в здравеопазването. Важен критерий за неговото състояние е **средната продължителност на живота** (години). В периода от **1945 до 1975 г.** средната продължителност на живота се е увеличила от **51,9 до 71,3** години. Средногодишният темп на прираст е 1,1 %. В периода от **1990 до 2018 г.** средната продължителност на живота се увеличава от **71,5 до 75,3** години. Средногодишният темп на прираст **е 0,2 %.** Вижда се, че **темпът на прираста на средната продължителност на живота при управлението на** *бащите* **е близо шест пъти по голям от този при** *синовете.*

Важен критерий за състоянието на здравеопазването е и смъртността.

Коефициентът на смъртност (промили) в периода от **1945 до 1975 г. намалява от 16,2 до 10,3**. Средногодишният темп на прираст е отрицателен и възлиза на: **- 1,5 %.** В периода от **1990 до 2018 г. коефициентът на смъртност вместо да намалява – обратно, се увеличава.** От **12,1** се увеличава до **15,4**. Средногодишният темп на прираст е положителен и възлиза на **0,9 %. Тези цифри рисуват ясната картина на здравеопазването и изобщо на цялостната дейност на** *синовете.* **Те унищожават българския народ.** Подобно е и положението и с **детската смъртност** (промили). В периода от **1945 до 1975 г.** тя намалява от **145 до 20.** Средногодишният темп на прираст е отрицателен и възлиза на **6,4 %.** В периода от **1990 до 2018 г.** детската смъртност продължава да намалява – **от 15 до 5,8.** Средногодишният темп на прираст е отрицателен и възлиза на **3,3 %.** Видно е, че **темпът на намаляване на детската смъртност при** *бащите* **е два пъти по голям, от колкото при** *синовете.* **Бащите са работели за народа и децата на народа. Синовете си гледат** *„кефа“.*

Могат да се посочат още много данни, които показват, че управлението на *синовете* е съществено **по лошо**, от това на *бащите.*

Защо е така?

Много са причините за **качествено по ниската степен на работата на** *синовете*, **в сравнение с работата на** *бащите*, за **качествено по ниския техен личен и обществен морал. Две, според нас са най-важни. Първата е вътрешна. Втората** е **външна**.

Каква е **вътрешната** причина?

Поколението на *бащите* **се консолидира в хода на антифашистката борба. В продължение на десетилетия след войнишкото въстание 1918 г. професионалните революционери и симпатизантите на Българската комунистическа партия живееха и действаха в крайно тежки и рискови за живота им условия. Борбата беше като едро сито, с широки дупки.** Вътре в ситото останаха **само най-едрите камъни. Тоест, хора самоотвержени, твърди, волеви, адекватни. Те образуваха ядрото на комунистическата номенклатура.** Заредени с **болшевишката идеология,** те извънредно активна действаха в **гигантската преобразователна дейност по утвърждаване на капиталистическия начин на производство в България.** В качеството си на **съвкупен капиталист,** те извършиха огромна **предприемаческа дейност.** Друг е въпросът, че **след 1976 г. възходящата фаза на дългата вълна на икономическата конюнктура приключи и започна нисходящата й фаза.** В резултат, на което, **съвкупният капиталист постепенно банкрутира като собственик на националния капитал.** В това време обаче вече **беше израсло поколението на** *синовете* **на комунистическата номенклатура.** Те не са доказвали себе си **в хода на каквато и да е борба.** Те получаваха в голяма степен **наготово подобри възможности за професионално развитие от другите от тяхното поколение.** Поради което **в тях не се възпитаха морално-волеви качества. След 10.11.1989 г. поколението на** *синовете* **много бързо се ориентира, преобърна положителната оценка на основната стратегическа идеологема на комунистическата номенклатура** – *„социалистическа революция, социализъм, обществена собственост“*, и изгради идеологическата и политическата *„люшкалка“* – *„изпълнителен орган-политически резерв“*. **Завзели власта,** *синовете* **организираха превръщането на съвкупния капиталист в съвкупност от капиталисти.** Както техният **личен**, така и **техният обществен морал беше под всякаква критика. Настъпи всеобща деморализация на управляващата класа.**

Външната причина за деморализацията на управляващата класа

от поколението на синовете е смяната на *„големия брат“*. **До 10.11.1989 г.** *„големият брат“* **беше Русия. След 10.11.1989 г. стана САЩ. Руският елит спазваше някакво приличие във взаимоотношенията си с българския елит, с българската комунистическа номенклатура. Въпреки че имаше контрол над кадровата политика,** *„големият брат“* **не беше дребнав и оставяше известна самостоятелност на българската управляваща класа. Освен това той предоставяше за нашата промишленост евтини енергийни суровини. Новият** *„голям брат“* **не спазва никакво приличие. Той най-брутално се меси във вътрешно политическия живот на България. Изисква безусловно подчинение от поколението на** *синовете.* **Изисква от тях откровено предателство на националните интереси. Като например недопускане на развитие на руски енергийни проекти на наша територия.**

„Големият брат“ изгради военни бази и командни пунктове на наша територия. И ни превърна в обект на руските ракети. Колкото повече предават националните интереси *синовете* **на комунистическата номенклатура, толкова повече нараства тяхната деморализация. Понастоящем положението е безнадеждно. Не се виждат никакви признаци, че на политическия хоризонт може да се появи ново поколение, с качествата на поколението на** *бащите.*

ФАШИЗМЪТ – СПАСИТЕЛЯТ НА КАПИТАЛА

Панко АНЧЕВ

В своята забележителна книга *„Осемнадесети брюмер на Луи Бонапарт“* Карл Маркс остроумно формулира начина, по който историята неизбежно се повтаря: *„Хегел отбелязва някъде, че всички събития и личности се появяват, така да се каже, два пъти. Той е забравил да добави: първия път като трагедия, втория път като фарс“*. (**Карл Маркс. Фридрих Енгелс.** Избрани произведения в десет тома, т. 3, стр. 152, С., стр. 152, подч. м. – П. А.). **Повторението по Маркс** е все пак добрият вариант, защото **е възможно това да стане или по обратния ред,** или **вторият път да бъде още по-голяма и по-кървава трагедия отколкото първия.**

Но като глобално значение той е прав, защото **фарсът в историята е поради липса на въображение и, за да се накажат с присмех и презрение онези негови автори, режисьори и актьори, които в крайна сметка не са способни на нищо друго, освен да имитират.** Въпреки самомнението им, че са велики в своята оригиналност и мащаб на мислене. **Имитаторът, дори когато това му се налага поради неизбежност, въпреки способностите му на политически лидер, е по-жесток и по-смешен, само заради това, защото историята му подсказва и налага да свърши, което сам не може да измисли и направи.**

Кризи и повторения

Не само събитията и личностите се появяват два пъти в историята. Най-малко по два пъти се повтарят и явленията и тенденциите, които от своя страна пораждат събитията и личностите. Затова по-важното е да разберем защо все пак *„всички събития и личности* (**а аз ще добавя и явленията и тенденциите, та дори и причините, които ги пораждат!**) *се появяват, така да се каже, два пъти“* – все едно как и по какъв механизъм. **Хегел го е формулирал като закономерност** и то наистина е закономерност. Особено в буржоазно-капиталистическата епоха.

Капитализмът е такава икономическа и социално-политическа система, която създава **стандарти в производството и във всички останали сфери на икономиката, държавата и обществото.** Това улеснява функционирането им, а още повече взаимодействието между националните им проявления. Така **произведеното или създаденото** в резултат на дългъг опит става **пригодно в икономика и държава** на по-млада възраст, която иначе трудно се приспособява към новите обстоятелства и начини. **Благодарение на тези обстоятелства големите държави оказват силно влияние и държат под контрол целия свят.**

Производството в системата на капитализма е съпроводено от **постоянни кризи, които трудно могат да бъдат предвидени, а още по-малко да бъдат отстранени.** Тези кризи са **периодични, повтарящи** се на определена цикличност и макар новото време да е различно от старото, **причините им в тяхната основа и смисъл са едни и същи. Едни и същи са и параметрите и последиците – но пак въпреки различията в обстоятелствата и проявленията им.** Карл Маркс е забелязал, изучил ги и е обяснил **механизмите на кризите в капитализма. Кризите са и едни от най-важните причини за повторяемостта в историята на модерната епоха.**

Другата причина е това, че буржоазното общество съществува постоянно

в условия на гражданска война.

Тя не винаги е кръвопролитна, не винаги се води с оръжие в ръце и **не винаги противостоящите едни срещу други** *„вражи армии и съсловия“* **стрелят и убиват.** Най-често протича сравнително спокойно, а понякога изглежда, че е прекратена завинаги – толкова тихо е в обществото и държавата. **Но причината не е, че хората са се сдобрили и подписали мирни договори. Тази война приключва окончателно едва тогава, когато войската на господстващата класа бъде победена** от тази на потисканата и се установи нова обществено-политическа и икономическа система. **Защото гражданската война е другото име на класовата борба.** Тя е нещо като социално *„перпетуум мобиле“*.

В това *„перпетуум мобиле“* **протичат процеси, които рязко усилват кризите, а с тях задълбочават социалните конфликти.** Понякога кризите са толкова дълбоки и продължителни, че поставят под съмнение изобщо съществуването на системата. Тогава се налага **да се търсят защитни средства, които да отслабят натиска, да притъпят конфликтите, за да се съхрани статуквото.** Системата въвежда в употреба идеологии, задейства пропагандната си способност, а твърде често и репресивната си държавна машина.

В буржоазната епоха историята ускорява своя ход. Съкращават се периодите между големи политически събития и научно-технически открития; извършват се **революции**, водят се унищожителни войни, в които загиват много хора. **И понеже вече властта не е от Бога,** умножават се превратите, а самата власт е нетрайна и подложена на постоянно оспоряване и дискредитации от нейните противници и съперници.

Информацията се разпространява мигновено и сред огромен брой хора, а човек придобива усещането, че всичко е около него и с неговото участие. Няма отдалечени точки върху земното кълбо. Ще каже човек, че животът му е постоянно разнообразие, промени, резки обрати. И това е така, но **тези промени и обрати си приличат все повече с вече станалите преди – най-малкото типологично.** Защото са породени от сходни причини и са довели да **приблизително същите резултати**. Макар да се мъчат да създадат впечатлението, че са **напълно различни.**

Затова и **Хегел** казва, *„не всички събития и личности се появяват, така да се каже, два пъти“*.

И точно защото *„се появяват, така да се каже, два пъти“*, те би сладвало да се прогнозират и очакват. Хегел не казва, а и Маркс също, в каква периодичност става това появяване, но познавайки историята, би следвало да знаем какво евентуално би се случило в едно близко или възможно за прогнозиране бъдеще. Стига да познаваме историята.

Тази динамика е по-скоро усещане, че

Времето тече прекалено бързо,

защото информацията за събитията в целия свят е достъпна за всички и човек си мисли, че сам участва едновременно във всичките – или поне в тези, за които има информация.

На стр. 10

БАЩИ И СИНОВЕ – 30 ГОДИНИ ПО-КЪСНО!

От стр. 9

ФАШИЗМЪТ – СПАСИТЕЛЯТ НА КАПИТАЛА

Но тя и напълно реална, защото рязко се съкращава **периодичността на големите и радикални промени – особено на социално-политическите революции, бунтове, протести.** Това създава твърде обезпокояваща **несигурност за системата и капитала.** Несигурността става болезнена в края на XIX и началото на XX век, когато капитализмът навлезе, по определението на Ленин, в своя **последен стадий, а именно в империализма.** Ленин систематизира и подреди тези белези. Става дума за обособяването на о**громен капиталов ресурс по целия свят, който трябва да се използва, но и да се пази от посегателства и пропадания.** Капиталът се е превърнал в субект на историята, нейна главна движеща сила. В него се генерира огромна **социална енергия,** чието освобождаване или неволно изпускане би имало ефект на гигантска ядрена бомба.

Сам по себе си капиталът е мъртъв и няма съзнание за опасностите, пред които е изправено човечеството и, които са породени от него. Парадоксалното е, че такова съзнание **нямат и тези, които го притежават и управляват**, и които най-силно мечтаят той да се увеличава. А дори и да го имат, те го пренебрегват и се мъчат да го потискат. Защото **за печалбите си са готови на всичко! На нечовешки пре-**

тъпления дори. Ненаситността им и несъобразяването с човека безпощадно и неудържимо ерозира системата, но и поощрява **недоволствата и съпротивата.** В едно човешко общество не е възможно, а и е недопустимо, безлична сила, колкото и огромна да е нейната мощ, да поставя в абсолютно подчинение човека, да си играе с него и да го обезчовечава. Затова се търсят и се намират защити и съпротиви срещу нея!

Капиталистическата система не е само капиталистът с неговия капитал. **Срещу буржоатакапиталист е изправен и води класова борба пролетариатът.** Отбелязвам само, че капиталът е далеч по-изобретателен в средствата **срещу своя смъртен враг, отколкото пролетариатът срещу капитала.** Това му дава много **предимства в класовата борба,** но въпреки това изобщо не му гарантира толкова желаната от него окончателна победа. И капиталът няма да я постигне. Но не защото е слаб и немощен, а понеже историята не на негова страна и

Времето не работи за него.

Както посочи Маркс, източникът на социалните неравенства и липсата на социална справедливост е алчността на буржоазията и притежателите на средствата за производство. А в епохата на империализма, още повече и днес – във времето на **неолиберална капитализъм**, този източник са **владелците на финансовия капитал.** И днес те купуват работната ръка на възможно **най-ниската за момента цена** и не са склонни да увеличават възнаграждението му над нормата на *„екзитенц минимум“*. Неолибералните идеолози, а и левите, се опитват да докажат, че тази несправедливост вече е **отстранена** и че сега няма пролетариат. **Пролетариат има, но цената на труда се е повишила, както и нормата на** *„екзестенц минимума“*, **затова и във високоразвитите държави заплащането в сравнение с бедните е високо.** Но пак не толкова, колкото реално струва трудът на работника. **Тази диспропорция може да предизвиква недоволства, които да преминат в протести и бунтове, създаващи опасност за капитала и системата.** Виждаме ги дори в Западна Европа, където уж равнището на живота е високо и, уж нямало пролетариат. Виждаме ги все по-често и у нас.

Неолибералният капитализъм от края на XX и XXI век е подложен на огромни изпитания. Той трудно се преборва с кризите, в които все по-често изпада; рязко забави темповете на растеж в целия свят; технологичното обновление също намали своя интензитет. Големият му проблем обаче са **суровините, петролът и газът.** Производителите им вече не приемат диктата на големите икономики и категорично поставят свои условия през тях.

Следва

КАК ЩЕШЕ ДА БЪДЕ ОБЕЗБЪЛГАРЕН БЛАГОЕВГРАДСКИ ОКРЪГ

Прочетох с голямо внимание статията на писателя Борис Данков „Що е то македонски јазик“, поместена в бр. 52 на в. „Нова Зора“ от 31.X[22].2019 г. **Това ме провокира да разкажа как през 1947-1948 г. на миналия век от** *„българи“* станахме *„македонци“*. Аз бях **ученик** в първи прогимназиален клас в училище *„Яне Сандански“* **в гр. Гоце Делчев.** Наред с другите предмети ни беше наложено да изучаваме и *„македонски јазик“* **и македонска история от учебник** *„Борбите на населението за освобождението на Пиринския край на Македония от турско робство“*, **издание на ЦК на БКП. За целта бяха изпратени скопски емисари да ни преподават.** За историята нищо особено. В нея действително бяха описани реално борбите под ръководството на Гоце Делчев, Даме Груев, Яне Сандански, Пере Точиев, Димо Хаджидимов и др., **но за езика... Той се оказа чужд за нас.** Нашата преподавателка **Софка Маятовик** чукаше по масата и викаше: *„доста“*, което означавало *„стига“*. Обясняваше ни се, **че съгласно подписаното в гр. Блед Югославия т.нар.** *„Бледско споразумение“* **между Тито и Г. Димитров, трябва да започне образуването на Балканска федерация. Една от първите стъпки за това трябвало Благоевградски окръг (Пиринска Македония) да бъде присъединен към НР Македония в пределите на Югославия.** В Гоце Делчев и другите градове на окръга, се **създадоха македонски книжарници пълни със скопска литература. Изучавахме стихосбирките на Кочо Рацин и Венко Марковски и др.** Прав е авторът Борис Данков, че **един от авторите на македонскиот јазик е Венко Марковски,** който в стихосбирката си пише: *„Македонци сме народ сме, а днес веке нација“*. Всъщност, в т.нар. македонски јазик **бяха внедрени букви, за да се различават от българската азбука, а именно: българската буква** *„Я“* **заменена със сръбската** *„ја“*; буквата *„Щ“* с *„шт“*. Въведени бяха: *„ѓ – дж“*; и *„з – дз“*. Нас ни размътиха мозъците като **изведнъж по народност от** *„българи“* станахме *„македонци“*. Сърбоманите в Македония премахнаха окончанията *„ов“* и *„ев“* и ги замениха с *„ик“*, *„ич“* и *„ски“*. Ярък пример затова е **Лазар Кулишев** – брат на Петър Кулишев, **прекръстил се на Лазо Колишевски**. Пропагандата стигна дотам, че **всяка сутрин радио София предаваше за** *„македонците от Пиринския край на Македония“* **химна** *„О, Яне Сандански славно ти загина. Роди се в скута на Пирин, на Гоце най-верен другар“*. На нас ни **обясняваха** *„не за основа на македонския език е взето наречието на Прилеп“*. **Но прилепчани отговаряха, че няма нищо общо с техния диалект, и че половината думи са сръбски. Наглостта на скопските емисари стигна дотам, че имена на пионерски дружини, училища и др., носещи имената на В. Левски, Христо Ботев и пр, да бъдат заменени с имената на Лазо Колишевски и Й. Б. Тито. Това обаче не им се удаде. Те бяха изгонени и ние по народност станахме пак** *„българи“*. **Както предишните ръководители, така и сегашните, водят погрешна политика и допуснаха сърбите да се настанят трайно в изконно българските земи във Вардарска Македония. Крайно време е това да бъде спряно.**

Инж. Ангел Калайджиев
с. Долна Махала, Провадийско

ЗА ФОРМУЛАТА „В РЕАЛНИ ГРАНИЦИ“

Многоуважаеми г-н Минчев,
реших да предложа още един **щрих към анализа, който правите на страниците на вестник** *„Нова Зора“* бр. 1 и 2. Щрих – **достоверен и от първо лице.**

Бях 15-годишен, когато се създаде ТКЗС в нашето село. Родителите ми предоставиха всичката си земя – наследена и закупена – всичко на всичко 30 дка. 30 дка - на 20 места – ниви, градини и ливади! Помня имената на всичките – водил съм биволите на баща ми по време на оран. **Най-голямата нива беше 3 - дка, а най-малката – 0,4 дка! Ние сме петима наследници – трима братя и една сестра. По формулата** *„земята в реални граници“* **тези 20 дка ниви и градини следва да се разделят по на 5 части и се получават 100 парцела като най-малкият е 0,08 дка или 80²м.** Възнамерявам **тези принадлежащи ми 80²м. да подаря на Филип Димитров, човекът който въведе позорното изобретение** *„Ликвидационни съвети“*. Землището на селото ни беше 1500-2000 дка. **Доскоро се обработваха 200-300 дка, имаше огромна сливова градина** (500-600 дка). **Сега – нищо! Останали са 60-80 пенсионера, а допреди 30 г. в селото ни живееха 400-500 души.** То се казва **Новаковци** и се намира на 10-12 км от общинския център Габрово.

О.р.полк. Райко Пенков, Бургас

От стр. 12

ГЕО МИЛЕВ И „ЛИБЕРАЛНИТЕ“ ПРЕОЦЕНИТЕЛИ

От друга страна се правят опити да се внуши, че **приобщаването на България към европейския дом изисквало друга, поразлична ценностна ориентация.** Лека-полека дори думи като *Отечество, патриотично, национално, национализъм, родолюбие, майчин език, бащино огнище* стават едва ли не осъдителни или натоварени с някакъв архаичен смисъл и значение. **В някои вестници и списания или поръчкови издания** систематично **чевръсти литературни ибрикчии** изпробват перата си върху **големите имена на класическите български писатели.**

В крайна сметка, ако се опитаме да обобщим главната цел на тези атаки, ще видим, че това е *покушение срещу националната идентичност и националното самочувствие, срещу самобитността на българския национален характер*, чиито вълнуватели и най-ярки художествени защитници и изразители са споменатите отечествени писатели.

Но не само литературното наследство е обект на яростна словесна артилерийска канонада. И най-значимите съвременни български писатели са под прицела на отродителите. Най-емблематичният пример: вестник *„Литературен форум“* **повече от 10 години се бе специализирал в ролята на флагман при обругаването на значителни съвременни български писатели. Покойният акад. Петър Динеков беше преброил до лятото на 1993 г. 163 литературни покушения на страниците на в.** *„Литературен форум“*. Става дума за **статии, рецензии, бележки, филипики, антрефилета, писма или просто доноси срещу Христо Ботев, Иван Вазов, Христо Смирненски, Гео Милев, Никола Вапцаров, Георги Джагаров, Любомир Левчев, Андрей Гуляшки, Павел Матев, Дамян Дамянов, Младен Исаев, Камен Калчев и т.н. В по-ново време отродителите нападат главно Антон Дончев.** *„Литературен вестник“* **посвещава цели свои броеве в опити да го обругаят…**

Естествено, **систематичните опити за подравяне на българската национална идентичност,** маскирани неумело и доста често даже глуповато като разграждане на тоталитарната система **в областта на културата** (какво плоско определение!), **предизвикваха задоволство и възторг сред колониалните наместници на Джордж Сорос в България. Чевръстите литературни ибрикчии получаваха и получават не само благосклонно потупване по рамото от господаря, но и зашеметяващи за българските мащаби финансови инжекции като награда за пъкленото им отродителско дело. Може би си заслужава да бъде извършена своеобразна** *„инвентаризация“* **на обруганите имена, на фалшифицираните тенденции в развойния литературен процес, на подмененитe елементи на ценностната координатна система на българската литература за последните 100 години.**

Естествено, **времето не може да бъде излъгано. Истинската оценка на българската литература от Освобождението насам** (а специално трябва да бъде анализиран периодът от 1945 до 1990 година) **ще бъде направена от времето. Никакъв шанс нямат фалшификаторите и соросоидите – те могат да излъжат отделни индивиди, но не и цели поколения, а още по-малко** да разчитат на успех при подмяната на историческата **литературна памет.** Това не означава обаче, че ние не трябва постоянно да полемизираме с наемните автори на отродителските фалшивики. Освен тази благородна и така необходима полемика наш дълг пред историята и пред съдбините на Отечеството е **непрестанно да се връщаме към творчеството на големите български писатели, да го подлагаме на преоценка и нов прочит, тъй като то е единственият непреходен критерий за добро и зло, низко и възвишено, грозно и красиво, както и най-силното оръжие за защита на българската национална идентичност.**

Колкото повече времето ни отдалечава от Гео Милев, от онази *„далечна, трагична безконечност“*, която е всъщност неговият кратък – едва трийсетгодишен – живот, виждаме до каква степен е единна и цялостна тази личност. **Дълго време критиката се опитваше да осмисли различните периоди в творчеството на Гео Милев. Субективистичната критика предпочиташе т.нар. експресионистичен период, догматичната критика му противопоставяше т.нар. революционно-реалистичен период.** Трагично заблуждение, разбира се. **По този начин се делеше и цепеше сътвореното от Яворов, Пенчо Славейков, Вазов дори.** И се навлизаше в един омагьосан кръг, който пречеше да се разбере както логиката на индивидуалното поетическо движение на споменатите творци, така и фактът, че тъкмо в тази противоречива, парадоксална понякога логика се отглежда социалните и нравствените пулсации на българската душа.

Трудно ще разберем Гео Милев извън контекста на социокултурната ситуация на 20-те години от началото на XX век. Колосалните обществени трусове, войните, революциите в Русия, Германия и Унгария рушат основите на стария свят. Рухват уж непоклатими идоли, преоценяват се традиционни ценности, тревожният вятър на промяната помита скрижалите на стара, патриархална Европа. Мощни новаторски енергии нахлуват в изкуството. **Хармонията е атакувана от дисхармонията. Фрагментът става главно изразително средство. Човекът е с разкъсано, насечено, раздробено съзнание. Общественото съзнание и индивидуалното съзнание се превръщат в калейдоскоп на борещи се и взаимно отричащи се ценности, принципи, формули, търсещи адекватна на хаоса естетическа и философска форма. Човечеството открива нови пътища за социалната си организация.** Миротледният радикализъм на творците води и до **трескаво търсене на радикални изразни средства. Ето защо годините след Първата световна война и Октомврийската революция в Русия носят такъв взрив на новаторски естетически и философски идеи, заредени са с такова евристично проникновение и мащабност.**

Социалната революция предпоставя естетическата революция – взривяването на старите канони и шаблони в изобразителното изкуство от Кандински, Малевич, Врубел, Шагал, конструктивизмът на Лисицки, Татлин, Родченко, геният на Майерхолд и Айзенщайн, Стравински, Прокофиев и Рахманинов; колажът, фрагментарността, кинематографичният подход концептуализират новите художествени експерименти. Руската религиозна философска мисъл в лицето на Владимир Соловьов, Николай Фьодоров, Николай Бердяев, Лев Шестов, Сергий Булгаков, Василий Розанов, Семьон Франк, Павел Флоренски, Дмитрий Мережковски и др., оплодява болната за нови идеи мисъл на стара Европа.

Към общоевропейските социални потресения за България се прибавят Балканската и Междусъюзническата война, Войнишкото и Септемврийското въстание, огромни жертви и колосални страдания на стотици хиляди хора, пълна катастрофа на идеалите и мечтите за национално обединение. Катастрофа, която отеква не само в творчеството на българските творци, но и в личния им живот. Яворов е прекършен от краха на идеята за освобождение на Македония и отвратен от парвенюшко-интригантското бие на столичния елит, от демагогията на т.нар. висше общество. Нежната душа на Дебелянов въпие безутешна над бойните полета; изтънченият Лилиев се затваря омерзен в кулата си от слонова кост.

Главата на Гео Милев е взривена на фронта и в буквалния смисъл. Провидението запазва живота му, но решава да го натовари не само с огромното вътрешно страдание по изгубените национални идеали, но и с ужасяваща физическа болка като изкупление на лични и колективни вини. **Между неколкократните мъчителни операции Гео Милев преосмисля трагичния жребий на Европа, на Отечеството, своя собствен вътрешен ад:**

Едно писмо на Гео Милев до Николай Лилиев от 21 май 1917 г. много ярко показва не само физическите страдания на поета, но и драматичното му духовно състояние след раняването:

> **ГЛАВАТА МИ –**
> *кървав фенер с разтрошени стъкла,*
> *загубен през вятър и дъжд, и мъгла*
> *в полунощни поля.*
> *Аз умирам под кота 506*
> *и възкръсвам в Берлин и Париж.*
> *Няма век, няма час – има Днес!*
> *Над последната ревност ти жадно и страшно пищиш,*
> *о шпага! разкъсала мрежа от кървави капки*
> *сред мрака –*
> *и в мрака*
> *бог сляп ги*
> *събира и мълком повежда към прежния призрак…*
> *О, Сфинкс! с безпощадна гримаса на присмех*
> *– замръзнала, каменна, вечна и зла –*
> *изправен в безкрайния, страшен, всемирен Египет:*
> *пред тъмния просек Едип –*
> *загубен през вятър и дъжд, и мъгла.*
>
> *„Тъй се миря и аз на свой ред с реалността, върховна, нелепа и сурова, която е даже повече от сурова: свирепа, и ме мачка безмилостно! Онези големи идеалисти, които бягат от реалността и искат да държат душата си постоянно пияна, да убият смисъла, съзнанието – нека дойдат тук: пълнейшо убийство на съзнанието: не с вино, не с абсент, не с хашиш, не с думи – а по най-прост и груб физически начин, тъй както беше с мене – 6 дена без съзнание! Никакви изкуствени раеве – просто естествени адове… И сега лежа в немска болница с едно око и врътка на глава и гледам над себе си сивото скучно платнище на палатката – пфу! скука… И скучно, и грустно, и некому ебино мать… Реалността излезе много по-мощна, отколкото можеше да се вярва: тя е превърнала* **мене** *на реалност, аз съм ореализиран или просто – орезилен… Пък впрочем всичко друго е фраза – по дяволите! Реалността фрази не търпи и на най-големите фразьори найзле отмъщава: изпалаква им очите… Нерадостно!…“*

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА (отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF
Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 24.01. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ГЕО МИЛЕВ И „ЛИБЕРАЛНИТЕ“ ПРЕОЦЕНИТЕЛИ

125 години от рождението на Гео Милев

Иван Гранитски

Днес, когато **нашата култура, а и целият ни живот са подхвърлени на разтерзание от жалки политически вихрушки, когато естетически ценното и непреходното се подменя безпардонно с всякакви ерзаци и художествени мутанти, трябва да извикаме на помощ духа на Гео Милев. Той ще бъде нашият Вергилий, който ще ни изведе към брода на надеждата.**

Разбира се, **яростният натиск за преоценка на изконни ценности в нашата култура, на който сме свидетели днес, покушенията срещу Ботев, Вазов, З. Стоянов, Гео Милев, Смирненски, Вапцаров, които имат колкото политически, толкова и нихилистичен подтекст, опитите да се разгради храмът на българската душевност са безнадеждно обречени. Ругателите и преоценителите**, чиито имена няма да споменем тук **поради омерзение,** имат една-единствена перспектива – презрението на нацията. И участта на Цеко – грамадата на народната ненавист расте и за техните деца ще се говори: аха, това са несретните деца на ония хаджииванчопенчовци, които посегнаха на Ботева, Гео Милева, Вапцарова.

Важно е обаче да си зададем **въпроса: защо точно сега, в началото на XXI век, се полагат толкова усилия да се ерозират проверени художествени и естетически ценности, да се подкопае постепенно и в перспектива да се обяви за архаизирано и безнадеждно остаряло литературното наследство на големите български писатели?** При това **атаката върви по няколко линии. От една страна,** системно се подравя присъствието на българската класика в учебно-образователните програми – намаляват се часовете за българска литература, за да се **редуцират изучаваните произведения на автори като Добри Чинтулов, Георги Раковски, Захарий Стоянов, Христо Ботев, Пенчо Славейков, Иван Вазов, Алеко Константинов, Любен Каравелов, Пейо Яворов, Димчо Дебелянов, Гео Милев, Христо Смирненски, Никола Вапцаров, Йордан Йовков, Елин Пелин...**

На стр. 11

Гео Милев

БЪЛГАРИЯ

РАДКО РАДКОВ

Кой носи на рамо заветния сноп
и сплита косичник от жълта ръкойка?
Кой прави бунтовник от свития роб,
икона от селска девойка?
Кой хвърля в браздата цъфтящи звезди
и ражда мъже легендария?
Кой Левски и Ботев роди –
България!

Кошута ли пие от извор вода,
елен ли с клонати рога я размъща,
с очи я избистря, когато в беда
юнак от Балкан се завръща
и в струите кървава риза пере,
че пукнала пушка обжари я.
Кой с билки кръвта му ще спре –
България!

Когато на паметник хладния бронз
върл флаг с ятаган-полумесец загърля,
от старите църкви излиза Христос
и в пъкъла флага захвърля.
Защото си нямаме две знамена,
едничък е стягът ни, стария,
с лъва в трикольор-светлина –
България!

Димящите турски окопи помни
и щурма на Одрин със “Шуми Марица”.
Поручика, паднал със сабя встрани,
на лоба с разперена птица.
Кой вдига пехотата прашна на щик,
кой с въглена жертвен обгаря я –
да хвръкне със страшния вик –
България!

Не искаш да колиш, тъй както те кла
на пътища лепкави зъл агарянин.
Ти майка дори на врага си била –
арапина с кон аждраханин.
Напет капитан бяла риза пере
през лютия мраз в януария.
Кой няма за теб да умре,
България!

Поетът и истинския свят

На 31 януари 1940 година е роден поетът и драматургът Радко Радков. Във връзка с 80-годишния му юбилей Народно читалище *„Надежда 1869”* – Велико Търново, Община Велико Търново и Инициативен комитет, организират **Национален форум и изложба** *„Литературно Търново”* **на тема** *„И словото е истинския свят”*, **посветени на поета.**

Радко Радков е единственият творец в света, двукратен носител на Международната Наполеонова награда „Солензара“ в Сорбоната – за драмите в стихове *„Теофано“* (1983) и *„Всенародно бдение за Апостола“* (2005). Заедно с Любомир Левчев е **удостоен със званието** *„Кавалер на френската култура“* **за трагедията в стихове** *„Балдуин Фландърски“*, **връчена му в Парижкия клуб на сенаторите (1985); носител на Кръста на Френската Академия на науката за литература и изкуство (1985). Лауреат на национални награди за драми в стихове, на църковния орден** *„Св. Софроний, епископ Врачански“ – I ст.* **Носител на наградата** *„Велико Търново“* **на Община Велико Търново.**

Роден е на 31.01.1940 в Търново, но отраства в Габрово, откъдето е семейството му. **Завършва Духовната семинария край Черепиш и класическа филология в СУ** *„Св. Климент Охридски“*. Работи като редактор на отдела за старогръцка и латинска литература в изд. *„Народна култура“*, София (1966-1969), **специалист по раннохристиянска и византийска литература в Института за балканистика при БАН. Преподавател по класически езици във ВТУ** *„Св. св. Кирил и Методий“*, **завеждащ на Дома за литературно творчество** към Окръжния комитет за култура във Велико Търново.

Поетът Радко Радков заедно със своята сестра Елена Богданова (Радкова)

Заедно с режисьора Александър Попов **Радков става основател и организатор на Старинния театър в София.** Той е и редактор на антологията *„Антична поезия“*. **Лириката му възражда старинната форма на царския сонет,** чиито образци в България създават Иван Вазов, Димчо Дебелянов, Димитър Бояджиев. **През 1985 г., по покана на Ватикана, пред Папа Йоан-Павел II е поставена неговата пиеса** *„Похвално слово за словото“*, по случай 5-годишнината от провъзгласяване на **светите братя Кирил и Методий за покровители на Обединена Европа.** Радков става *„Почетен гражданин на Габрово“* през 2006-а. През 2005 г. **получава Международната Евтимиевска награда на ВТУ** *„Св. св. Кирил и Методий“*.

Умира на 1 септември 2009 г. във В. Търново на 69-годишна възраст. През 2012 г. във великотърновската *„Алея на творците на България“*, е открит паметен знак на Радко Радков, дело на скулптора Панайот Димитров – Понката.